

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosil Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przy udziale: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Grondwettelijk Hof — Wykładnia art. 4 ust. 3 TUE, art. 26 ust. 2, art. 28, 34, 35 i 36 TFUE, art. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350, s. 58) oraz art. 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37) — Przepisy krajowe nakładające na wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego obowiązek wprowadzenia w tym samym roku do obrotu również pewnej ilości bioetanolu, czystego bądź w formie bio-ETBE, oraz pewnej ilości estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME)

Sentencja

- 1) Artykuły 3–5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, zmienionej dyrektywą 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przyjęciu przepisu krajowego takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który — realizując wyznaczony państwom członkowskim w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, a także w dyrektywie 2009/30 cel polegający na wspieraniu stosowania biopaliw w sektorze transportowym — nakłada na wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego obowiązek wprowadzenia w tym samym roku kalendarzowym do obrotu również pewnej określonej, domieszanej do tych produktów, ilości biopaliw, jeśli ilość ta jest obliczana jako określona w procentach część tych produktów łącznie wprowadzanych przez te spółki do obrotu w ciągu roku, a te określone w procentach wartości są zgodne z dopuszczalnymi wartościami maksymalnymi określonymi w dyrektywie 98/70, zmienionej dyrektywą 2009/30.
- 2) Artykuł 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r., w związku z art. 10 ust. 1 tiret ostatnie tej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że nie ustanawia

on obowiązku zgłaszania projektów przepisów krajowych zobowiązujących wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego do wprowadzenia w tym samym roku kalendarzowym do obrotu również pewnej określonej w procentach ilości biopaliw, jeśli wskutek dokonanego w zastosowaniu tego art. 8 ust. 1 akapit pierwszy zgłoszenia ten projekt przepisów został zmieniony w sposób uwzględniający przedstawione przez Komisję Europejską w jego przedmiocie uwagi, a następnie zmieniony w ten sposób projekt został podany do wiadomości tej instytucji.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — H.I.D., B.A. przeciwko Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandie, Attorney General

(Sprawa C-175/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Wniosek obywatela państwa trzeciego o nadanie statusu uchodźcy — Dyrektywa 2005/85/WE — Artykuł 23 — Możliwość skorzystania z procedury priorytetowego rozpoznania wniosku u udzielenie azylu — Procedura krajowa przewidująca zastosowanie trybu priorytetowego przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez osoby należące do pewnej kategorii zdefiniowanej według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Artykuł 39 wspomnianej dyrektywy — Pojęcie sądu lub trybunału w rozumieniu tego artykułu)

(2013/C 86/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.I.D., B.A.

Strona pozwana: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 23 i 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13) — Wniosek obywatela państwa trzeciego o nadanie statusu uchodźcy — Zgodność z prawem Unii procedury

krajowej przewidującej zastosowanie trybu przyspieszonego lub priorytetowego przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez osoby należące do pewnej kategorii zdefiniowanej według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Pojęcie sądu lub trybunału w rozumieniu art. 267 TFUE

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie mogło zastosować, w poszanowaniu podstawowych zasad i gwarancji określonych w rozdziale II tej dyrektywy, przyspieszony lub priorytetowy tryb rozpatrywania w odniesieniu do niektórych kategorii wniosków o udzielenie azylu zdefiniowanych według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia wnioskodawcy.
- 2) Artykuł 39 dyrektywy 2005/85 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak te omawiane w postępowaniu głównym, które pozwalają osobie ubiegającej się o azyl wnieść środek odwoławczy od decyzji organu rozpatrującego do sądu lub trybunału takiego jak Refugee Appeals Tribunal (Irlandia) i zaskarżyć rozstrzygnięcie tego ostatniego do sądu wyższej instancji takiego jak High Court (Irlandia) albo zakwestionować ważność decyzji takiego organu przed High Court, którego orzeczenia mogą być przedmiotem odwołania do Supreme Court (Irlandia).

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-301/11) (¹)

(Przepisy podatkowe — Przeniesienie siedziby dla celów podatkowych — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków — Natychmiastowe opodatkowanie podatkiem wyjściowym)

(2013/C 86/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal oraz W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer oraz M. de Ree, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i K. Petersen, pełnomocnicy),

Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik), Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wykładnia art. 49 TFUE — Podatek wyjściowy nakładany na przedsiębiorstwa tracące siedzibę dla celów podatkowych w Niderlandach — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków przedsiębiorstwa w przypadku zmiany siedziby przedsiębiorstwa, przeniesienia stałego oddziału lub przeniesienia aktywów do innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów krajowych przewidujących opodatkowanie niezrealizowanych zysków w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub w przypadku przeniesienia statutowej lub rzeczywistej siedziby spółki do innego państwa członkowskiego Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 TFUE.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Komisja za zaszczytu ot dyskryminacja — Bułgaria) — Waleri Chariew Bełow przeciwko CEZ Elektro Bułgarija AD i in.

(Sprawa C-394/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Pojęcie „sądu krajowego” — Brak właściwości Trybunału)

(2013/C 86/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Komisija za zaszczytu ot dyskryminacija

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Waleri Chariew Bełow

Strona pozwana: CEZ Elektro Bułgarija AD, Lidija Georgiewa Dimitrowa, Rozelina Dimitrowa Kostowa, Kremena Stojanowa Stojanowa, CEZ Razpredelenije Bułgarija AD, Iwan Kowarżczik, Atanas Antonow Dandarow, Irzi Postołka, Władimir Marek, Dyrżawna komisija po energijno i wodno regulirane